

Arrest

nr. 89 911 van 16 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 mei 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan verzoekster ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 februari 2010 diende verzoekster een asielaanvraag in bij de bevoegde asielinstanties.

Op 25 juni 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 24 september 2010 verwierp de Raad het beroep van verzoekster bij arrest nr. 48 549 en weigerde nogmaals de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

Op 12 januari 2011 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 22 maart 2011 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf, ditmaal in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 18 mei 2011 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 20 mei 2011 nam de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de niet in overwegingname van de asielaanvraag. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1A, 2 van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna verkort het vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het vluchtelingenverdrag schendt door haar het statuut van vluchteling te weigeren. Verzoekster betoogt dat haar echtgenoot in Macedonië bedreigd werd met de dood omdat hij er getuige was van een schietpartij tussen twee criminele bendes. Zij vervolgt dat hij regelmatig als getuige werd opgeroepen door de rechtbank in Skopje. Hij vroeg de politiediensten om bescherming, maar ze zeiden niets te kunnen doen. Verzoekster stelt dat hij door onbekenden werd bedreigd en dat ze zelfs poogden om haar zoon te ontvoeren. Verzoekster stipt aan dat zij vreest voor haar leven en het welzijn van haar gezin. Zij meent dat als zij terug dient te keren, zij een reëel risico op ernstige schade zal lopen.

De Raad stelt vast dat het middel volledig gericht is tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij aan verzoekster zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Middelen die gericht zijn tegen een andere beslissing kunnen niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De thans bestreden beslissing is de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, genomen in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster geen nieuwe gegevens heeft aangebracht die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Verzoekster gaat volledig voorbij aan deze beslissing en de daarin opgenomen motieven.

Tevens merkt de Raad ten overvloede op dat verzoekster reeds een beroep heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat dit beroep werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 48 549 van 24 september 2010.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en twaalf door:
mevr. J. CAMU, wvd. voorzitter,
dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU